No. 1638 Zaterdag 22 Mei 1915. 32ste Jaargang

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire, Aruba en de Bovenwindsche eilanden per drie maanden fl. 2.— met vooruitbetaling.

BUREAU VAN DIT BLAD
Waterkant No 4, Overzijde.
DRUKKER. B. L. BOGAERS.

Voor het Buitenland per jaar fl. 10.—
Afzonderlijke nummers fl. 0.15.
Prijs der Advertentiën van 1—7 regels f. 0.50; voor elken regel meer 7½ cts.

PINKSTEREN.

De nederdaling van den H. Geest over de Apostelen, op het eerste Pinksterfeest te Jerusalem, is voor de Kerk, door CHRISTUS gesticht, een onuitputtelijke bron van dankbaarheid en feestvreugde. Immers, op dien dag ontving de Kerk haar inwendige voltooiing. Toen de derde Persoon der allerheiligste Drievuldigheid in zichtbare gedaante over de Apostelen neerdaalde, vormden zij de eerste en eenige Christengemeente, vertegenwoordigden zij dus de geheele Kerk. Toen ook werd de Kerk bezield met haar goddelijk levensbeginsel, dat in en bij Haar zou blijven tot aan de voleinding der eeuwen.

Daarom is het Pinksterfeest niet slechts een dankbare herinnering aan de wondervolle gaven, welke de H. Geest eenmaal aan de Apostelen mededeelde. Neen, 't is bovendien het telken jare zich vernieuwende geboortefeest der Kerk, die aan de voortdurende inwerking des H. Geestes Haar bovennatuurlijk leven van waarheid en genade ontleent.

Het diepzinnig woord van St. Augustinus blijft onveranderlijk waar: „Hetzelfde wat de ziel voor ons lichaam is, dat is de H. Geest in het mystieke lichaam van CHRISTUS, de Kerk."

* * *

Niet het uiterlijke, wonderbare, maar het inwendige, onzichtbare, dat er geschiedde bij de eerste nederdaling van den H. Geest, was voorspelling en onderpand van hetgeen de Kerk door alle eeuwen van Hem ontvangen zou. Namelijk hooger opheffing boven het stof der aarde, nauwer vereeniging met den oneindig volmaakten Geest, God-zelf

Want de groote, telkens weêr oprijzende hinderpaal voor 's menschen innige vereeniging met God was en blijft steeds hierin bestaan, dat de mensch behalve een onstoffelijke ziel ook een stoffelijk lichaam heeft; dat de harmonie tusschen beiden door de zonde is verstoord; dat het weerspannige vleesch zich een overheerschenden invloed aanmatigt over den geest. Zoodat God reeds vóór den zondvloed de weemoedige verklaring moest afleggen: *„Mijn geest zal niet voor altoos blijven in den mensch, omdat hij vleesch is."*

Welnu, de H. Geest, die tot dusverre geen onverdeeld bezit kon nemen van de Apostelen, omdat zij nog ál te vleeschelijk waren gezind, daalde op het eerste Pinksterfeest te Jerusalem over hen neder, om hen geheel en al te vervullen. *„En allen werden vervuld van den H. Geest."*

Voorbij is nu hunne zucht naar wereldsche glorie en aardsche rijkdommen. Zij droomen niet meer van een zichtbaar Messias-rijk, waarin zij de eereplaatsen zullen bekleeden. Voorbij is nu hun louter menschelijke gehechtheid aan den goddelijken Meester, Wien zij het eerst ternauwernood gunden, dat Hij ten Hemel varende, zijn rechtmatige plaats ging hernemen aan de rechterhand des Vaders. Voorbij is nu hun kinderachtige vrees voor de Joden, die hen nog dienzelfden dag angstig had doen wegschuilen in de opperzaal te Jerusalem, met gesloten deuren. Voorbij is hun kleingeloovige schaamte voor het mysterie des Kruises. Ofschoon *„den heidenen een ergernis* en den *Joden een dwaasheid"*, zal het Kruis voortaan hun eenige roem zijn en hoogste zaligheid.

Onbeschroomd treden zij naar buiten voor de toegestroomde menigte, die alleen de zichtbare wonderteekenen erkent, maar niets begrijpt van de inwendige herschepping, die hier plaats heeft gehad. De twaalf Galileesche visschers zijn thans Apostelen geworden. En bij monde van hun aanvoerder *Petrus* betuigen zij het luide: *Dat geheel het huis van Israël dan wete, dat God dien Jesus, dien gij hebt gekruisigd, tot Christus en tot Heer gemaakt heeft."*

Vanwaar deze plotselinge ommekeer? De aangeboren, naar Gods beeld en gelijkenis geschapen geest der Apostelen, die te voren nog in den slaap van zinnelijkheid was gevangen, ontwaakte nu tot het volle, bovennatuurlijke leven. Gods eigen geest was in hen neergedaald, om de kwellende, neerdrukkende kluisters van het stof te ontbinden. En vrijgemaakt door den H. Geest, zouden die twaalf Apostelen terstond het grootsche werk gaan beginnen, om, bezield door Zijn goddelijken ademtocht, het aanschijn der aarde te vernieuwen

* * *

Het werk der Apostelen is niet ijdel gebleken. Meer dan achttien eeuwen reeds leeft het voort, onveranderd in zijn eigenlijke beteekenis, altoos zich uitbreidend in omvang en diepte, van geslacht tot geslacht.

Dat de Kerk van CHRISTUS alles overleeft, wat ruim achttien eeuwen achtereenvolgens zagen verdwijnen, Zij dankt het alleen en uitsluitend aan den H. Geest, die in Haar woont. Dat de Kerk van CHRISTUS op een steenrots gebouwd is, zoo dat de poorten der hel niets tegen Haar vermogen, Zij dankt het alleen en uitsluitend aan den H Geest, die Haar *alle waarheid leert*. Dat de Kerk van CHRISTUS de nimmer uitgeputte bron is, waaruit de levende wateren vloeien van genade, troost en heiliging, Zij dankt het alleen en uitsluitend aan den H. Geest, „den *Vertrooster, den Heiligmaker."*

Doch waarom *schijnt* het soms, dat Zij, de onvergankelijke, wankelt op Hare grondvesten? Dat Zij, de vlekkelooze Bruid, haar koninklijk kleed niet geheel van aardsche smetten weet vrij te houden? Dat Haar levendmakende wateren troebel zijn geworden en geen lafenis meer bieden aan het dorstende hert?

Omdat de Kerk van CHRISTUS, ofschoon wezenlijk vervuld met den H. Geest, toch altijd nog uit *menschen* bestaat. Zondige menschen van vleesch en bloed, die hun aangeboren aard nooit geheel verloochenen. Menschen, die hun natuurlijke hartstochten wel kunnen onderdrukken, maar nooit geheel uitroeien. Menschen, van onwetendheid en zwakte, die wel hun hart en handen opheffen ten hemel, doch met hun beide voeten nog vast op deze met distelen en doornen begroeide aarde staan.

Ziedaar den strijd tusschen den geest en het stof, door den Apostel Paulus zoo onophoudelijk en meedoogenloos waar afgeschilderd Maar ziedaar ook den strijd, waarin de menschelijke geest, aan zich zelven overgelaten, *moet* ten ondergaan en een reddelooze prooi worden van „la bête humaine". Ziedaar eindelijk den strijd, waarin de overwinning alleen, maar dan ook zeker, te behalen is door den elken rechtschapen Christen inwonende kracht van den H. Geest.

En *„allen werden vervuld van den H. Geest"*. Dat woord is tegenwoordig nog even waar als op het eerste Pinksterfeest te Jerusalem. Allen zonder uitzondering, die behooren tot de alleenzaligmakende Kerk van CHRISTUS. Juist in evenredigheid naar de mate, waarin zij, als ware leerlingen van CHRISTUS, zich weten te onttrekken aan de heerschappij van al wat stoffelijk, vleeschelijk is. Want *„de vleeschelijke mensch begrijpt niet de dingen, welke zijn van den Geest Gods."*

* * *

Kardinaal Manning heeft zich wel eens erover beklaagd, zoo brengt *Het Centrum* in herinnering, dat er te weinig gedacht werd aan, te weinig gesproken en gepreekt werd over, te weinig gebeden werd direct tot den H. Geest. En om aan zijn Apostolisch-vrijmoedig woord de opwekken de kracht van het voorbeeld bij te zetten, stelde hij-zelf een gebed op, dat hij dertig jaar achtereen elken dag getrouw bad. Het luidde als volgt:

O God de H. Geest, dien ik van kindsbeen af tot op dezen dag geminacht, beleedigd en wederstreefd heb, openbaar mij Uw Persoon, Uw Wezen, Uwe Tegenwoordigheid, Uwe Macht! Doe mij Uwe zevenvoudige gaven kennen: de Geest van wijsheid en verstand, van raad en sterkte, van erkentenis en vroomheid, en van de vreeze Gods. O Gij, die de Geest zijt van Vader en Zoon, Gij die met vuur doopt en de liefde Gods in onze harten uitgiet, stort Uwe liefde in mijn hart Slechts om één ding heb ik God gesmeekt: niet rijkdom, weelde, macht, wereldsche gemakzucht, aardsch geluk of goed, — maar een vonk dier heilige vlam, om mij geheel en al te doordringen met het vuur der goddelijke liefde. Laat die heilige vlam in mij opwaarts streven en iedere vlek uitteren naar lichaam en naar ziel. Reinig mij zevenvoudig met Uwe gaven, neem mij aan als een U welgevallige offerande. Ontsteek mij door ijver, versmelt mij met smart, opdat ik het leven moge leiden van een ijverigen boeteling en zijn dood eenmaal moge sterven. Amen.

Wij kunnen ons nauwelijks een gebed voorstellen, zóó toepasselijk in dezen tijd, die zoo leeg is van den Geest Gods, en zoozeer gebrek heeft aan den Geest van liefde, vooral ook geen treffender commentaar op den telkens zich herhalenden, plechtigen smeekzang van dezen Pinkstertijd:

Veni Creator Spiritus!

De Nieuwe Begrooting

IN DEN

Kolonialen Raad.

II.

Ook de Heer **B. E. v. d. Veen Zeppenfeldt** herinnert aan de slechte, hoogst ernstige tijdsomstandigheden, van oorlog en nood. Ofschoon ver verwijderd van het Europeesche slagveld, gevoelen we hier toch zeer den druk van den grooten oorlog op onzen handel, onze industrie, onze scheepvaart en het vreemdelingen-verkeer.

Daarenboven lijden we hier ook nog door mislukking van den oogst wegens droogte. Op Aruba en Bonaire kwam daar nog werkeloosheid bij, zoodat de nood daar dubbel groot was. De Phosphaat-Maatschappij gaf aan 300 menschen gedaan, terwijl de Goud-maatschappij ook veel stoornis ondervond in het bedrijf.

Door den oorlog werd de bananenuitvoer te Santa Martha stopgezet, waardoor honderden Arubianen zonder werk waren.

Uit gebrek aan voldoend voedsel en goed drinkwater kwamen er veel ziekten, vooral scheurbuik en dysenterie. De sterfte was daarom ook veel hooger dan in andere jaren.

Gelukkig. heeft het Bestuur bij tijds getracht den algemeenen nood te lenigen. In persoon ging de Gouverneur zich overtuigen van den toestand op Aruba en Bonaire, en nam daarna de noodige maatregelen ter bestrijding van de armoede. Aan zieken, zwakken en ouden van dagen wordt nu hulp verleend, stroo wordt uitgedeeld, werk verschaft, aan de schoolkinderen beschuiten verstrekt.

Daar bestaan dus wel redenen, meent de Heer ZEPPENFELDT om den goeden God te danken. Ons Moederland en zijn Kolonie bleef tot dusverre voor de gruwelen des oorlogs gespaard. Dank ook aan H. M. onze geëerbiedigde en beminde Koningin, voor de moederlijke belangstelling in ons wel en wee; dank aan Regeering en Bestuur voor de wijze, waarop in deze moeilijke omstandigheden is opgetreden.

Ook brengt Spreker warmen dank aan de milde gevers in Nederland en op Curaçao, die zulk een grooten steun gaven aan onze armen

Het blijft echter te bejammeren, dat Z. Exc. de Minister bijna alle nieuwe posten voor dit jaar van de begrooting geschrapt heeft ter wille der slechte tijden. Daar waren gewichtige posten bij o. a. den waterafvoer op „Monteberde", en de verbetering der „Paardenbaai" van Aruba. Deze posten duldden bijna geen langer uitstel; Spreker hoopt daarom dat in den loop van het volgend jaar de aangevraagde verbeteringen kunnen worden uitgevoerd.

Bij de groote armoede in de buitendistricten en op de eilanden, was de hoedenindustrie een groote zegen voor de Kolonie. De Heer ZEPPENFELDT wil niet geteld worden onder de leden, die twijfelen aan de noodzakelijkheid van een leider voor deze industrie. Meer dan eenige andere tak van dienst heeft deze volksnijverheid een leider noodig en de Heer HENRIQUEZ is als het ware daarvoor geknipt. Spreker vereenigt zich gaarne met de openlijke hulde den Heer HENRIQUEZ door Dr. KRAUS gebracht in de Eerste Kamer der Staten Generaal van Nederland.

Erg jammer is het wel, dat in 1914 weer minder hoeden werden uitgevoerd dan in '13. Maar, evenals alles, zal ook de hoedenverkoop op en neer gaan. Toch zou Spreker den Heer HENRIQUEZ willen vragen, of de oorlog den meesten invloed op deze daling gehad heeft.

Komend tot het rapport van den Inspecteur van het Onderwijs, verklaart de Heer ZEPPENFELDT dit met genoegen te hebben gelezen. De appreciatie van het Bijzonder Onderwijs van den nieuwen Inspecteur komt over het algemeen vrijwel overeen met wat de Schoolcommissie in de laatste jaren mededeelde. Vroeger heette het, dat de buitenscholen voldeden aan de redelijke eischen, die men daar, de omstandigheden in aanmerking nemend, stellen kan, thans noemt de nieuwe Inspecteur de resultaten op de buitenscholen *matig*. Niet ZEER matig, zooals de Heer WINKEL overdreef.

Onze buitenscholen werken onder moeilijke omstandigheden, zooals daar zijn: armoede, gebrek aan het noodige voedsel, voldoende kleeding, de groote afstanden, kinderarbeid, en niet het minst het feit dat het onderwijs gegeven moet worden in voertaal, welke hier blijkbaar zeer lastig voor kinderen is aan te leeren. Voordat ze naar school gingen, hebben de buitenbewoners die taal nooit gehoord, en tijdens hun schooljaren hooren ze buiten de klas nimmer Hollandsch praten. Dat feit alleen reeds maakt, dat men bij zijn beoordeeling der resultaten, niet al te streng mag zijn. Matige resultaten zijn dan al verblijdend.

De Zusters Onderwijzeressen kunnen in de overvolle klassen der buitenscholen natuurlijk niet dezelfde resultaten bereiken, als in de stad verkregen worden bij de veel kleinere klassen. De resultaten op onze stadsscholen heeten bevredigend en gunstig, wat vrijwel overeenkomt met de vroegere uitspraak der Schoolcommissie in hare jaarverslagen. Ook de indruk van Prof. Dr. KRAUS bij zijn bezoek aan deze scholen was geen andere.

Maar al deze uitspraken verschillen toch hemelsbreed van de bewering der leden, die bij hoog en bij laag maar volhielden, dat er op de Bijzondere School letterlijk niets geleerd werd!

Nu mannen van gezag gesproken hebben, behoeven wij daar niets meer aan toe te voegen.

De Heeren, bij wie ons Katholiek Onderwijs nooit deugt, en die altijd komen aandragen met pontjesvoerders of sjouwers, die niet kunnen lezen of schrijven, of met een soldaat, die een straatbordje verkeerd ophangt, moesten ook eens onderzoeken:

1o. Of bedoelde menschen wel ooit een school hebben bezocht, en welke?

2o. Hoelang ze zijn school gegaan?

3o. Hoeveel jaar het nu geleden is, dat ze een pen in de hand, of een boek onder de oogen hebben gehad?

Dat zijn factoren, welke gewicht in de schaal leggen; maar de tegenstanders van Katholiek Onderwijs zien ze geheel over 't hoofd. De quaestie, waar het om gaat, is niet deze: hoe was het onderwijs 10 of 15 jaar geleden, maar hoe is het onderwijs nu. Men moet derhalve niet de resultaten van het onderwijs zoeken bij een soldaat of sjouwer van 25 jaar, die al meer dan tien jaar van school is, maar men moet die resultaten zoeken bij jongens die nu nog op school gaan. De nieuwe Inspecteur noemt het onderwijs op de hoogste klasse der Fraters-scholen GUNSTIG, we mogen dus over de tegenwoordige resultaten tevreden zijn.

Men heeft hedenavond getracht aan de uitspraak van Prof. Dr. KRAUS alle waarde te ontnemen. De Heer ZEPPENFELDT geeft den vorigen Sprekers LANSBERG en WINKEL toe, dat Prof. Dr. KRAUS slechts een paar scholen heeft bezocht. Maar dan heeft de Professor toch zeker nog meer recht van meespreken dan de heeren, die nog nooit een voet in de Bijzondere School gezet hebben.

Schoolopziener, School-commissie, Professor KRAUS, niemand heeft bij hen gezag; zij eischen het recht voor zich alleen op om over de onderwijstoestanden een uitspraak te doen.

Nu het oordeel van Dr. KRAUS gunstig is, wordt het verworpen door de Heeren, maar als de Professor eens meer in hun geest gesproken had, zou zijn verklaring dan voor hen ook waardeloos zijn geweest?

Het is Spreker aangenaam te lezen in het Verslag van den Inspecteur, dat de resultaten op de Wilhelmina- en Emmaschool gunstig kunnen genoemd worden. Dat die van de Hendrikschool maar matig en voor sommige vakken zelfs onvoldoende zijn, valt den Heer ZEPPENFELDT tegen. Hij had daar vroeger een betere opinie van. De bizondere omstandigheden, zooals de vele verloven van de onderwijzers, het waarnemen der lessen door jongere, onervaren krachten, het moeten samenvoegen van klassen zijn allen leelijke factoren die zeer ten nadeele van het onderwijs gewerkt hebben. Maar die slechte toestanden zijn, gelukkig, al weer voorbij. Een nieuw hoofd is al in functie getreden, een tweede leraar is op komst en de Heer TROOST op reis hierheen. Moge de nieuwe Inspecteur veel vruchten zien van zijn arbeid.

Ten slotte meent de Heer ZEPPENFELDT nog op een enkel punt te mogen wijzen.

In het Eindverslag verklaren een paar leden van den Raad, dat zij liever hadden gezien, dat hun minder gunstig oordeel over de Hendrikschool ware gelogenstraft door het Verslag van den Inspecteur. Als dat zoo is, moet het dien Heeren een groote voldoening zijn, dat het nog veel slechter oordeel, meermalen in en buiten den Raad verkondigd over het Bijz. Onderwijs, volgens dat Verslag geheel en al onjuist blijkt te zijn geweest.

Het heeft den Heer ZEPPENFELDT verwonderd, dat bedoelde leden daar over hunne tevredenheid niet hebben te kennen gegeven.

De Voorzitter, de Edelachtbare Heer **Mr. S. L. Maduro** nam nu zelf 't woord om plechtig aan te kondigen, dat hij voor een wijle het voorzitterschap zou overdragen aan den Ondervoorzitter. Het is namelijk gewoonte, dat de Voorzitter zich niet mengt in het debat, maar het debat leidt. Steeds meent ook hij zich aan deze gewoonte te hebben gehouden, slechts van tijd tot tijd gebruik makende van zijn vrijheid om een enkele opmerking in het midden te brengen. Maar ook daaromtrent bestaat reeds verschil van gevoelen bij den Raad. Het kan echter onmogelijk de bedoeling der Verordening wezen, dat de Voorzitter telkens als hij een enkel woordje te spreken heeft, zijn hamer zou moeten overgeven aan den Ondervoorzitter. Hedenavond echter geldt het een ander geval; thans wilde de Voorzitter werkelijk zich gaan mengen in het debat, en daarom verzoekt hij den Heer Ondervoorzitter zijn plaats te willen innemen.

Hierna staat de Heer Maduro op uit den voorzitterszetel en daalt af van zijn hooger podium om te gaan staan voor den stoel van den Ondervoorzitter. Deze neemt de plaats des Voorzitters in en zegt: de Heer Maduro heeft het woord.

In het Eindverslag wordt tot de Schoolcommissie het verwijt gericht van gebrek aan openhartigheid jegens den Raad. Als Voorzitter van de Schoolcommissie rekent de Heer Maduro zich verplicht, haar tegen dit onverdiende verwijt in bescherming te nemen.

De reden, waarom dit verwijt tot de Schoolcommissie wordt gericht, kan alleen gezocht worden in de teleurstelling van Raadsleden wier klachten over het onderwijs volgens hun meening geen voldoende steun vonden bij de Schoolcommissie. Maar die klachten zijn altijd eerlijk onderzocht, en slechts dan werden zij niet ondersteund, als mindere juistheid dier klachten gebleken was. Op het oogenblik zijn slechts de Heeren Maduro en Edwin Senior tegelijkertijd leden der Schoolcommissie en van den Koloniaalen Raad. Bij den Heer Zeppenfeldt is dit ook gedurende korteren tijd het geval geweest. Maar openlijk durft Spreker hier verklaren, dat de leden der Schoolcommissie altijd eerlijk voor hun eigen meening zijn uitgekomen. Ook zij hadden geen idealen over de resultaten van het onderwijs, en hebben meermalen toegegeven, dat er aan de Hendrikschool wat haperde. Maar zij gingen niet mee met de schromelijke overdrijving der andere Heeren. Wat waren dan toch de argumenten, die werden ingebracht om te bewijzen, dat het onderwijs aan de Hendrikschool zoo slecht was en dat de kinderen op de Bijzondere School letterlijk niets leerden!

Het was plicht der Schoolcommissie de ingekomen klachten te onderzoeken en, waar zij juist bevonden werden, middelen te overwegen ter verbetering. Maar evenzeer was het plicht der Schoolcommissie de vreeselijk overdreven klachten tot hun gewone proportie terug te brengen en onvoorwaardelijk af te wijzen, wat niet bewezen werd naangebracht.

Waar ligt bij dat alles het gemis aan openhartigheid der Schoolcommissie tegenover den Raad?

Neen, de zucht om Schoolcommissie en Schoolopziener te hekelen, moet wel zeer diep geworteld zijn om het verwijt te durven uitspreken van gemis aan openhartigheid.

Die Heeren meenen grond voor hun optreden te vinden in het Verslag van den Inspecteur, maar het zal hun niet mogelijk wezen uit dat Verslag te bewijzen, dat de onderwijstoestanden hier zoo slecht zijn, als het lid Winkel steeds voorgeeft.

De Nieuwe Inspecteur spreekt zijn groote verwondering uit over het feit, dat de jongens van de hoogste klas der Hendrikschool zich nog niet behoorlijk in het Hollandsch kunnen uitdrukken. Maar zal de verwondering van den Inspecteur niet gaande weg verminderen, als deze nieuwe ambtenaar, die nog pas kort in de Kolonie vertoeft, langzamerhand den toestand beter leert kennen en rekening houden kan met meerdere omstandigheden? Neem alleen maar eens deze omstandigheid, dat die jongens buiten schooltijd nooit Hollandsch spreken, noch hooren spreken.

Men zegt, op de Wilhelminaschool is het toch beter.

In het algemeen kan Spreker dit niet toegeven, wel in een of ander bizonder geval.

Dat bijvoorbeeld de Heer Lansberg de meening is toegedaan, dat de meisjes van de Wilhelminaschool beter Hollandsch spreken dan de jongens van de Hendrikschool, vindt zijne verklaring hierin, dat zoowel Mevrouw als Mijnheer Lansberg uitstekend die taal spreken en ze ook bezigen in den huiselijken kring Maar niet alle Meisjes zullen even goed Hollandsch spreken als het dochtertje van den Heer Lansberg omdat niet alle meisjes deze taal thuis hooren.

Sommige leden verheugen zich in het rapport, waar dit hun schijnbaar in het gelijk stelt, maar waarom dan ook niet openhartig hun dwaling erkend, waar dat rapport afwijkt van hun oordeel.

De hier bedoelde leden hebben tot verleden jaar toe maar steeds volgehouden, dat de Bijzondere scholen slecht waren en de kinderen er letterlijk niets leerden. Volgens het rapport van den Inspecteur zijn die scholen echter, vooral in de stad, tamelijk goed en worden de resultaten matig genoemd, die van de M. U. L. O scholen zelfs bevredigend.

Waarom erkennen de Heeren thans hun dwaling niet en nemen zij niet openlijk hunne woorden terug. Zie, dat is gebrek aan openhartigheid en zou zelfs partijdigheid kunnen verraden.

De Heer Maduro begrijpt volkomen, dat het niet noodig is voor Prof. Kraus in de bres te springen. Maar toch moet het hem van 't hart, dat hij niet begrijpt, hoe de Heeren kunnen volhouden, dat een man als Prof. Kraus bij een kort bezoek aan een school, zich geen denkbeeld zou kunnen vormen over het onderwijs, daar in die school gegeven. Een gecompliceerde school met uitgebreid leerplan, zooals de Hendrikschool, vraagt, om een volledig oordeel te kunnen uitspreken, zeker meer dan een bezoek van een half uur, dat geeft Spreker gaarne toe. Maar een Professor kan zich toch wel eenig denkbeeld vormen over dat onderwijs, ook bij een kort bezoek.

Prof. Kraus spreekt ook slechts van zijn indrukken.

Bij de meer eenvoudige armen scholen zal het wel voldoende wezen 4 à 5 jongens uit te kiezen om ze te laten lezen, schrijven, rekenen, vertellen over de Geschiedenis, of over Aardrijkskunde. Als dan men hier en daar een paar schriften in ziet, komt men al gauw tot de ontdekking of de kinderen voldoende leeren schrijven, en bij het lezen hoort men dadelijk, of zij het gelezene verstaan en begrijpen. Gaat men nu naar een volgende klas en herhaalt daar hetzelfde met een paar jongens, dan is er toch niet zoo heel veel tijd noodig om den indruk te krijgen: Hier wordt goed onderwijs gegeven. De kinderen krijgen hier voldoend onderricht voor de behoeften van hun volgend leven.

Waarom zou tot het vormen van zulk een oordeel zooveel tijd noodig zijn! Hebben de leden van den Raad, dan niet zelf een oordeel uitgesproken over verschillende scholen na een even kort bezoek aan die scholen?

Maar de Heer Maduro wil niet verder op de zaak ingaan. Hoofddoel van zijn optreden op dezen avond was een verweer tegen den aanval op de Schoolcommissie. Hij, als Voorzitter, rekende het zich ten plicht, de verdediging dezer corporatie op zich te moeten nemen. Hij zal zich nu verder niet met de debatten bemoeien en weder de leiding der vergadering op zich nemen.

De Ondervoorzitter vroeg eerst nog, of iemand het woord verlangde naar aanleiding van het gesprokene. Toen niemand het woord daarover vroeg, wisselden Voorzitter en Ondervoorzitter weder van zetel.

(Wordt vervolgd).

DE OORLOG.

Aller oogen zijn gericht op Noord-Amerika en Italië. Van hun houding kan zooveel, kan alles afhangen.

President Wilson heeft aan de Regeering van Duitschland eene Nota gericht naar aanleiding van het in den grond boren der *Lusitania*.

Dat was een inbreuk op het recht der Amerikanen, meer dan 100 hebben er het leven bij verloren, het is daarom wenschelijk, dat de Regeering der Ver. St. van N. Amerika zich over dit gewichtig punt versta met de Keizerlijke Regeering van Duitschland.

In de Amerikaansche Bladen werd onder invloed der Duitsche Embassade gewaarschuwd tegen de gevaren van een reis door de oorlogsstreek in de Noordzee.

Nooit of nimmer echter kan een van te voren waarschuwen het recht geven tot het bedrijven van een onmenschelijke daad, noch zal deze waarschuwing de onmenschelijkheid kunnen verontschuldigen of verminderen.

De Regeering van Washington kan onmogelijk aannemen, dat de Duitsche Regeering aan de kapiteins der onderzeeërs bevel zoude hebben gegeven tot daden, welke het leven van menschen die buiten den oorlog staan, in gevaar brengen of de veiligheid van neutrale schepen zouden aanranden. De Regeering van Washington hoopt, dat in den vervolge de Duitsche Regeering zal afzien van dergelijke daden en ook maatregelen nemen zal om te voorkomen, dat zij zich herhalen.

De Regeering der Ver. Staten spreekt haar grootste verwondering uit over het voornemen der Duitsche om verder te gaan dan de tot dusverre gebruikelijke gewoonte in een zeeoorlog om een oorlogsterrein af te bakenen op zee, den neutralen aanzeggend dit gevaarlijk terrein te vermijden.

Reeds vroeger heeft de Amerikaansche Regeering de Duitsche laten weten, dat zij terwille dezer particuliere opvatting geen afstand kon doen van de rechten harer burgers om vrij te reizen over de geheele zee, ook op koopvaardijers van oorlogvoerende naties. De Duitsche Regeering zal rekenschap moeten geven van elken inbreuk op deze rechten, hetzij dan gewild of niet. Het leven van menschen, die buiten den strijd staan, mag nimmer gevaar loopen bij het in beslag nemen of vernietigen van niet-gewapende schepen. Evenals alle andere mogendheden is ook Duitschland verplicht alvorens een schip te beschieten, dit eerst te onderzoeken etc.

Het tegenwoordige optreden der Duitsche onderzeeërs wordt in de Nota genoemd tegen de billijkheid, de rechte reden de rechtvaardigheid en de menschelijkheid. Immers, de officieren van een duikboot kunnen geen papieren gaan onderzoeken, of vracht van andere schepen, zij kunnen de groote schepen niet als prijs op sleeptouw nemen, ook kunnen zij de passagiers en de bemanning niet bij hen aan boord nemen; maar dan mogen zij die schepen ook niet aanvallen, want dan laten zij de menschen maar zonder hulp in de golven omkomen.

Koopvaardijschepen mogen niet getorpedeerd worden.

Doet men het bij vergissing, dan kunnen betuigingen van spijt en het vergoeden der schade dergelijke daden niet goed maken. Wat er gedaan moet worden blijve ter beoordeeling van de neutrale naties

De Duitsche Regeering behoeft niet te hopen, dat de Vereenigde Staten ook maar iets zullen nalaten om de vrije rechten van het Amerikaansche Volk te handhaven.

In Amerika heeft de Nota van President Wilson over het algemeen een goeden indruk gemaakt, al zijn er die minder naar woorden dan naar daden verlangen.

Het antwoord van Duitschland wordt de volgende week verwacht.

In Italië is het eindelijk tot een uitbarsting gekomen. Eerst heeft het Ministerie Salandra zijn ontslag ingediend, maar toen overal betoogingen plaats hadden ten gunste van den oorlog, en de Koning niet zoo spoedig klaar komen kon met de formatie van een ander, is het oude kabinet maar op zijn plaats blijven staan.

20 Mei werden de Kamers geopend. De geestdrift in 't parlementsgebouw was volop Zuidelijk, gloeiend heet. Met moeite kon Salandra het Regeeringsvoorstel tot aanvrage van algeheele volmacht voor de noodige uitgaven, noodzakelijk ter voorbereiding van een aanstaanden oorlog, toelichten.

Jarenlang was Italië geplaagd en vernederd door Oostenrijk. Alles werd geduldig verdragen om des lieven vredes wille. Maar door zijn oorlog met Servië verbrak Oostenrijk het evenwicht in den Balkan en tastte de rechten van Italië aan. Langer deze ongerechtigheden verdragen, ging niet dat zou tegen de waardigheid zijn van den Staat. Daarom werd 4 Mei ll. het Drievoudig Verbond verbroken Italië moet zich één toonen, nu de tijd is aangebroken, dat over zijn toekomst beslist moet worden.

De motie van vertrouwen werd aangenomen met 367 tegen 54, het doorloopend crediet tot 31 Dec. van dit jaar, met 407 stemmen tegen 74

Ieder oogenblik kunnen wij nu bericht over den oorlog tusschen Italië en Oostenrijk verwachten, en dan gaat de algemeene oorlog een nieuwe phase in.

Duitsche critiek op het Fransch communiqué.

Uit het groote Duitsche hoofdkwartier wordt geschreven:

Het Fransche communiqué van 9 April 's namiddags somt aan het einde in een resumé de zoogenaamde successen op van de Fransche troepen in de gevechten tusschen Maas en Moezel. Deze Fransche voorstelling dient nader toegelicht te worden want de phantasie van den schrijver van dit rapport neemt een buitengewoon hooge vlucht. Elk der vier beweringen van het „resumé" zal dus afzonderlijk beschouwd worden.

1e De ten westen van de Orne gelegen, deze rivier beheerschende hoogten en de dorpen Gussainville en Fromenzy zijn nooit in handen der Duitschers geweest. De uit deze terreinstrooken tegen de Duitsche stellingen gerichte aanvallen liepen allen, zonder uitzondering, met groote verliezen aan de zijde van den vijand, dood in ons vuur. Dezen mislukten aanval uit de gemeente door ons nooit bezeten linie schijnen de Franschen zich als een verovering aan te rekenen.

2e. Op het woord „bijna," waarmede het rapport zelf de verovering van de hoogtestelling bij Les Esparges door de Franschen beperkt, moet de nadruk worden gelegd. Feitelijk is geen enkel deel van de hoogtestelling in de macht der Franschen. Wel is het hun gelukt in enkele gedeelten van de loopgraven aan de noordelijke helling binnen te dringen.

3e. Evenals onder No. 1 beweren de Franschen ook eenig terrein op ons te hebben veroverd, dat echter nooit in handen der Duitschers is geweest, want het terrein ten zuid westen van het Ailly-bosch heeft altijd binnen hun eigen stellingen gelegen en er zijn van de Duitsche zijde nooit pogingen in het werk gesteld om dit terrein te veroveren. De gevechten van de laatste weken hebben slechts plaats gehad in het Ailly-bosch zelf, waar nu en dan kleine gedeelten van Duitsche loopgraven tijdelijk in handen der Franschen waren.

4e. In de voor ons gevechtsfront liggende dorpen Regniéville en Feyenhaye bevonden zich altijd slechts voorgeschoven luisterposten, die bij een aanval der Franschen, volgens het opgemaakte plan, teruggetrokken werden.

Daar op dit gedeelte van de linie de loopgraven van beide partijen op slechts 100 tot 500 M. afstand van elkander liggen en wij niets hebben verloren, is het dus een wiskundige onmogelijkheid, dat de Franschen hier een strook van 3 KM. breedte veroverd zouden hebben.

Berichten uit de Kolonie.

Onze Havenwerken.

Reeds in 1910 bij de behandeling der Begrooting voor het dienstjaar 1911, drong de Koloniale Raad er met klem bij het Bestuur op aan, dat de verbetering onzer haven zou worden aanbesteed.

Wie nu meent, dat wij al vijf jaar lang vruchteloos aan het baggeren zijn, vergist zich leelijk.

De voorgeschiedenis onzer havenwerken is zoo:

Gouverneur Nuyens heeft reeds op zijn allereerste begrooting een post uitgetrokken ter verbetering onzer haven. Het voorstel luidde toen om de wijdte der vaargeul van 45 op 65 M. te brengen. Dit voorstel werd gedaan na overleg met den Commandant van Hr. Ms. Scheepsmacht en verschillende scheepsautoriteiten.

Al heel spoedig dook toen het bericht op, dat een particuliere maatschappij onze haven in exploitatie wilde nemen, en werkelijk, in November 1910 deed het consortium Leezer—Evertsz een dergelijke aanvrage.

Langzamerhand lekte al meer en meer van deze particuliere onderneming uit en begrepen we hier, dat men ons aan handen en voeten wilde binden en alle vrije ontwikkeling van 't havenbedrijf zou tegenhouden.

Het rapport van Lidth de Jeude voor deze maatschappij opgemaakt, kwam ter kennis van het Bestuur en van sommige ingewijden. De Kamer van Koophandel liet een ernstig protest hooren, de zaak werd druk besproken in Tweede en Eerste Kamer, waarna ten slotte afwijzend werd beschikt op de aanvrage Leezer—Evertsz.

We schreven toen reeds April 1912, en nog was er geen hand uitgestoken naar onze havenwerken.

Wel was er veel, zeer veel over geschreven.

De oorspronkelijke plannen, doorgezonden aan Prof. Dr. Kraus, en den Hoofd-Inspecteur van den Waterstaat J. Welcker, waren ook overgelegd aan de Commissie voor de Handels-politiek.

Eerst werd de verbetering onzer haven afzonderlijk beschouwd, afgescheiden van de opening van het Panamakanaal. Daarna werd overwogen of de werkzaamheden niet konden worden overgelaten aan een Particuliere Maatschappij. Ten slotte werd besloten onze havenwerken zelf in exploitatie te nemen.

Eerst na twee jaar stond het vast, dat men zou beginnen aan onze havenverbetering.

Maar men was het toen nog oneens over den omvang der uit te voeren werkzaamheden.

In plaats van op 65 werd de breedte vastgesteld op 80 M. en de diepte op 10.80 M.

Op 25 Mei 1912 kwamen hier aan met de *Prins Maurits* 1 sergeant en 5 geniesoldaten. Het ontstekingsschip werd toen gauw in elkander getimmerd en reeds na Vrijdag 12 Juli 1912, na ontvangst der 1000 K G springgelatine met de *Schwarzwald*, kon 't eigenlijke werk beginnen.

Eind September waren met goed gevolg de binderlijke rotsblokken uit het vaarwater in het Schottegat opgeruimd.

Dit vlugge succes deed ons hopen op een spoedige afwerking der havenverbetering.

Begin October. 1912 werd het ontstekingsschip naar den mond der haven verhaald, waarna met het opblazen der koraalriffen begonnen werd.

Maar het onderzeesche rif liet ons koraal blazen en kwam heel plechtig in zeer langzaam tempo naar boven.

Begin Januari 1913 arriveerde de Heer Weug, maar de zandzuiger zelf, ofschoon eveneens December '12 uit Nederland vertrokken, bleef eenige maanden overwinteren in Plymouth. Eerst 4 Juni 1913 kwam de zandzuiger in onze haven, waar hij gemonteerd werd en in Juli aan 't werk ging. Middelerwijl waren de 3 onderlossers hier gebouwd en deden al volop dienst naast de baggermachine Maar het echte was het toch niet, ook niet met den zandzuiger, de duikers en den nieuwen grijpemmer.

November 1913 kwam de Ingenieur v. d. Broek een voorstudie maken en de komst van Prof. Kraus voorbereiden.

Deze arriveerde hier in Maart 1914, en raadde aan een andere werkwijze te volgen.

Ook de methode-Kraus schijnt echter niet te voldoen.

Het is dus wel een modderen en baggeren geweest met onze havenverbetering, en we weten nu eigenlijk nog niet, wat het geven zal in de toekomst.

We hebben echter met al dat gewurm een kostbare ondervinding opgedaan, die ook hare volle waarde blijft behouden voor den toekomstigen aannemer.

We weten nu, beter dan vroeger, hoe onze haven er onder water uitziet, en hoe moeilijk het werk is, dat nog op voltooiing wacht. Maar dat inzicht werd slechts gaandeweg verkregen.

De Heer Zelle dacht het als een heel eenvoudig karweitje; vijf jaar later komt de ingenieur Ph van der Breggen, gevormd in de school van Kraus, en ziet al heel spoedig, dat het werk zoo zwaar is, dat het niet onder eigen beheer is uit te voeren.

Dat de moeilijkheden, aan het werk verbonden, worden ingezien, is reeds een begin van uitvoering. Die zal nu heel anders worden ter hand genomen dan vijf jaar geleden, toen men meende in een omzienen klaar te wezen. Als we nu weer beginnen, komen we ook klaar. Er zal gewerkt worden met kennis van zaken.

God geve, dat het nog niet te laat zij!

A. N. V.

Reeds meerdere malen was het Bestuur der Groep „Nederlandsche Antillen" van plan een algemeene vergadering uit te schrijven. Daar men echter het liefst een Concert en een Lezing aan de Vergadering wilde verbinden om grooter opkomst van Leden te verkrijgen, stiet het plan telkens op verschillende moeilijkheden af. Nu hoopt het Bestuur uitvoering te kunnen geven aan zijn plan op een der dagen van de volgende week. De vaste datum zal nader worden bekend gemaakt; deze hangt af van de aankomst van Hr. Ms. „Jacob van Heemskerck."

De Weledelgestr. Heer D. Vreede Luitenant ter Zee 2e kl. heeft namelijk toegezegd op de Algemeene Vergadering een lezing te houden.

Welkom!

Zondagmorgen is de Heer Troost met de *Commewijne* van zijn verlof teruggekeerd.

Dinsdag arriveerde hier met de Spaansche *Montevideo*, de Heer S. E. L. Maduro.

Phosphaat.

Het Nederlandsche stoomschip „*Heelsum*", groot netto 2476 M³ gezagvoerder E. H. Zeven is, na in de Willemstad te hebben gebunkerd, den 15n. dezer te New-Port, Fuikbaai, aangekomen, heeft aldaar eene lading van 1.920.240 KG. phosphorzure kalk ingenomen en is den 21n. d.a.v. vertrokken met bestemming naar Hellingsborg (Zweden).

V. V. V.

Het was ons een blijde verrassing een Oproep te hebben mogen ontvangen tot bijwoning eener algemeene vergadering der Curaçaosche Vereeniging tot bevordering van het Vreemdelingen Verkeer. Wij hadden niet durven verwachten, dat, nu het oorlogs-rumoer nog in de lucht hangt, men reeds denken zou aan het voorbereiden van de werken des Vredes.

En toch is het zeer juist gezien van het Voorloopig Bestuur.

Onze gedwongen stilstand gedurende den oorlogstijd, moet zoo spoedig mogelijk na den Vrede plaats maken voor bedrijvige actie. Deze actie moet worden voorbereid op de a. s. algemeene vergadering.

Het program van actie moet Dinsdag avond worden opgemaakt.

Het Bestuur zal gekozen worden, de Statuten worden goed gekeurd en een rondvraag gedaan worden tot de leden en belangstellenden.

In Nederland hebben dergelijke vereenigingen zeer goed werk verricht en hebben getoond van groot nut te zijn.

Curaçao moet het voor een goed deel van de Vreemdelingen hebben. Het is derhalve een zaak van het grootste gewicht voor het algemeen belang, dat hier op Curaçao ook een Vereeniging bestaat, welke het Verkeer der Vreemdelingen bevordert.

De zaal van den Kolonialen Raad kan veel menschen bevatten, maar die groote zaal moet vol loopen Dinsdagavond 8 uur.

De Kolenstations aan 't Panamakanaal.

De Kolenstations aan het Panamakanaal moeten alle kolen leveren voor de scheepvaart, den handel en de stoominrichtingen van het Kanaal.

Er wordt een station opgericht te Cristobal dicht bij Colon, waar het Kanaal uitloopt in den Atlantischen Oceaan. Dit Station is het grootste, en wordt gebouwd op een in de baai uitloopend dok van 1100 voet lang. In dit dok, met de bunkerwerf mee, 1700 voet lang en 307 v. breed, kunnen 435000 ton steenkool bewaard worden. Langs het dok loopt een breede band cement, waarop 4 ijzeren inlaadtorens gebouwd zijn, die elk 500 ton per uur kunnen overladen. De torens zijn verschuifbaar en werken met stoom.

Electrisch spoor loopt rond het dok om de wagentjes steenkool naar de torens te vervoeren.

In de Stille Zuidzee komt 't tweede station, bij de Hoogten van Balboa. Dit station wordt gebouwd in de vorm van een uiteengezakte V waarvan een been langs het strand, en de bunkerwerf, het andere in zee uitloopt en de schepen gelegenheid biedt langs drie zijden te bunkeren.

Er wordt echter op gerekend, dat de meeste schepen kolen zullen innemen te Colon, daarom heeft de werf van Balbao slechts twee laadtorens. De overige constructie en inrichting is gelijk aan het station van Colon

Schipbreuk.

Dinsdagmiddag 2 uur vertrok de Nederlandsche zeiler „Maria Victoria" van hier naar Bonaire. Er waren 16 menschen aan boord, en het schip had heel wat lading in. De nacht was donker, de stroom sterk en er stond een stevige bries. Tegen den morgen liep het schip van Klein-Curaçao terug naar de Zuid-kust van Punt Canon en zat vast op de rotsen.

Het schip is reddeloos verloren, maar al de acht schepelingen en de twee passagiers konden hun leven redden. Van de vracht werden nog 66 colli aan wal gebracht.

Op last van den Heer Procureur Generaal begaf zich Commandant APPEL onmiddellijk naar Punt Canon, vergezeld van Dr. GERSTL en den Districtmeester van het 2e district. De Mail werd opgezocht en medegenomen, ook nog een paar onbeschadigde pakjes. De menschen hadden, gelukkig, geen medische hulp noodig; zij waren zonder letsel.

Den volgenden dag werd nog onderzocht, wat van de geborgen lading naar de stad vervoerd kon worden. Heel veel zal daar niet van terecht komen, zoodat door menigeen op Bonaire, die zijn provisie op Curaçao bestelde, nog aardig wat schade zal worden geleden.

Officiëele berichten.

Aan den Chef van het kuststation voor D. T. op Aruba C. A. Beaujon is om gewichtige redenen veertien dagen verlof verleend, en de korporaalseiner bij het station alhier D. Molenkamp is tijdelijk belast met de functiën van Chef op Aruba.

De Gouverneur heeft voor de kolonie Curaçao eene permanente pharmacopee-commissie benoemd, bestaande uit de heeren Stadsgeneesheer, als voorzitter, en R Ph. Dania. waarn. Militair apotheker, R. S. de Lannoy en H M. Chumaceiro, apothekers, en H. Ferguson, arts, als leden

De tijd. onderwijzer aan de Hendrikschool alhier R. Hooier is eervol ontheven van zijne tijdelijke werkzaamstelling aan die school.

De onderwijzer 3de klasse bij het openbaar onderwijs in deze kolonie G. Troost is in activiteit hersteld.

De geëmployeerde ter Inspectie der belastingen alhier J. M. S. van Eps is in activiteit hersteld.

Aan den rooimeester op Bonaire C. R. Debrot is om gewichtige redenen 15 dagen verlofsverlenging verleend.

Aan den klerk op Bonaire B. P. P. Schrils is veertien dagen verlof verleend.

De heer C. M. N. Haaijen is benoemd tot geëmployeerde en werkzaam gesteld ten postkantore alhier.

Burgerlijke stand.

Opgaaf van het aantal geboorten, sterfgevallen en huwelijken, welke hebben plaats gehad gedurende de maand Maart 1915.

	Geboorten.				Overleden		Aangegeven.	
	M. gesl.	Vr. gesl.	in echt	b. echt	M. gesl.	Vr. gesl.	Levenl	Huwel.
CURAÇAO.								
Stadsdistrict	11	17	10	18	20	30	3	7
2e district.	7	5	8	4	8	2	2	—
3e district.	4	6	7	3	5	—	—	2
4e district.	2	3	3	2	1	4	1	—
5e district.	4	5	3	6	4	3	1	—
	28	36	31	33	38	39	7	9

In de buitendistricten overtreffen de geboorten de sterfte, maar in de stad stierven er 22 meer dan er geboren werden.

Posterijen.

Lijst van onafgehaalde en onbestelbaar bevonden brieven

Josephina Alberts. Maltida Daal, Manuel Telman, Delfinsio Felipa. Berci Isah Felicia Momber, Jacobo Martinez, Rafael A. Morán, Malteda Rodrigues, H. van Kampen, Isidora Vos, Sufia Giel.

Aangeteekend stuk : Camille Gabriel.

Drukwerken zonder adres. De Residenied Bode eenige exemplaren, Geillustreter Zondagsblad.

Regenval.

Gedurende de maand April.

	m.M.
Fort Amsterdam	173.4
Westpunt	275.
Plantage Siberië	170.
„ Kl. St. Martha	101.5
Dokterstuin	105.
Hoffi Abao	109.
Cas Chikitoe	158 5
Sta. Maria	211.
Plantage Gr. St. Joris	184.
Wilhelmina-tuin	138.
Sta. Rosa	204.5
Beekenburg	156.4
Noordkant	207.5

Dit staatje van April mag wel als een zeldzaam stuk bewaard worden. De regen herhaalt zich, God dank, zoodat de grond groen en frisch blijft.

Marktbericht van den Curaçaoschen Handelsbond.

Van 21 Mei 1915.

AARDNOTEN (Pindas) per KG........	—
ZOUT per vat van 130 K.G.........	f 0.80
DIVIDIVI per K,G......................	„ 0.05
ORANJESCHILLEN per KG. 1st kw.	„ 0.30
id. per KG. 2e kw.	„ 0.40
HUIDEN per K.G......................	„ 0.60
GEITENVELLEN per K.G..........	„ 0.80
WOL per K.G.........................	„ 0.12
SCHAPENVELLEN per stuk.........	„ 0.50
BEENDEREN per K.G................	„ 0.02
RECINUS-ZAAD per K.G............	„ 0.05
STROOHOEDEN (hiopiiapa).	
Kwaliteit No, 1...........per dozijn	„ 3.
„ „ 1 (gebleekt) „ „	„ 3,12½
„ „ 2 „ „	„ 5.
„ „ 8 „ „	„ —
„ „ 3 „ „	„ —
„ „ 4 „ „	„ 7
„ „ 5 „ „ OLA	„ —.
„ „ 6 „ „	„ 8
„ „ 7 „ „	„ 9
„ „ 8 „ „ OLA	„
„ „ 9 „ „	„ 12.50
„ „ 10 „ „ OLA	„
„ „ 11 „ „	„
„ „ 12 „ „ OLA	„
„ „ 13 „ „	„
„ „ 14 „ „ OLA	„
„ „ 15 „ „	„
„ „ 1 van 25 c.M. of minder	f

Ratten.

Gedurende de laatste 8 dagen werden in het fiscalaat aangebracht en door middel van petroleum verdelgd 21 ratten

„Prinses Juliana."

Het ss. Juliana is nog niet aangekocht. Dat in de Mem. van Antw. op het Voorl. Verslag, van de IIe Kamer gezegd is, dat dit schip reeds was overgedaan, moet als een „slip of the pen" beschouwd worden.

Nochtans de vergoeding van f 100.000 welke de Minister bij overname van het schip voorstelt te geven aan Curaçao, is niet te hoog. Het schip heeft f 152.500 gekost.

De overname echter is haast onvermijdelijk. Dit schip is noodig, wil men de Demerara dienst voortzetten.

De ketels van de „Curaçao" verkeeren in een allesbehalve gunstige conditie en het laat zich aanzien, dat dit schip niet zeer veel reizen meer zal kunnen maken. De „Juliana" is het eenige schip, dat de „Curaçao" eenigszins behoorlijk kan vervangen. De „Juliana" loslaten zou feitelijk neerkomen op het tijdelijk vrijwel onmogelijk maken van den Demeraradienst in zijn tegenwoordigen vorm, waardoor de kans geloopen wordt, de al tot dusverre met veel moeite aangeknoopte relaties weer te niet te zien gaan.

Voorts wordt onder de middelen een memoriepost opgenomen voor de opbrengst van het stoomschip Curaçao dat vermoedelijk in het volgende jaar zal verkocht worden.

MEMORIE VAN ANTWOORD.

BEGROOTING SURINAME.

Kon. West-Ind. Maildienst.

In dank ontvingen wij van de Directie der K. W. I. M. het jaarverslag over 1915.

Het volgende is er aan ontleend :

De Europeesche oorlog heeft het bedrijf een gevoeligen slag toegebracht Het aanbod van goederen verminderde plotseling zeer sterk en de directie werd genoodzaakt den dienst Amsterdam-Colon te staken. Hoewel op de het hoofdlijn goederenvervoer eveneens op onrustbarende wijze verminderde en in West-Indië zelfs geen lading voor Europa te bekomen was, achtte de directie het een plicht het verkeer ter zee tusschen Nederland en de West-Indische koloniën zoo lang mogelijk in stand te houden, waarin zij tot nu toe geslaagd is, al is het, door het oponthoud dat de schepen ten gevolge van de omstandigheden ondervonden, niet mogelijk geweest de vertrekdata steeds stipt te houden Aan het einde van het jaar nam het ladingaanbod toe en kon de dienst Amsterdam-Colon worden heropend.

Het geldelijk resultaat verkregen met de exploitatie over het boekjaar 1914 zou, ondanks de bovenvermelde tegenspoeden, bevredigender geweest zijn, indien het assurantie-bedrijf niet met verlies gewerkt had. Ook sluit de interestrekening inplaats van met een credietsaldo, zooals in 1913 met een nadeelig saldo, terwijl een belangrijk hooger bedrag, dan over het boekjaar 1913, afgeschreven moet worden als verlies op effecten, en het bedrag van afschrijving op de schepen hooger moet zijn, omdat de in den loop van het jaar 1913 in de vaart gebrachte schepen dit geheele boekjaar in bedrijf waren.

Het bruto winst-saldo, inclusief saldo a°. p°. bedraagt f 607,248 (v j. f 687,192) het nadeelig saldo interestrekening f 8079 (v. j. voordeelig f 22,111, het koersverschil op beleggingen f 27,464 (f 4774), afschrijving op de stoomschepen f 335,926 (f 281,369 en idem op inrichtingen te Paramaribo f 19,883 (f 10,000, waarnaar voor verdeeling beschikbaar blijft f 215,902. De directie stelt voor 5½ (v. j. 6) pct. divident uit te keeren, en voorts te storten in het reservefonds f 7461. Rekening houdende met de tantième en belasting, gaat op nieuwe rekening f 1623 over.

Van de 4 pct. leeningen van 1900 en 1907 is in 1913 uitgeloot f 115000, waarna op 31 December j.l. in omloop bleef 1,605,000 (f 1,720,000.) De 10 stoomschepen der maatschappij staan op de balans voor f 3,813,000 (f 4,145,000). Er is achtereenvolgens op afgeschreven f 2,257,763. De loodsen en steigers te Paramaribo staan op de balans voor f 170,000 (f 94,000.) Er is achtereenvolgens op afgeschreven f 284,547. Het reservefonds bedraagt thans f 246,190. *De Surinamer.*

Postspaarbank,

Gedurende de maand Maart.

Kantoren		Ingelegd	Terugbet.
Willemstad		f 8 732.81	f 7.153.70
2e district	Curaçao	243.	8.
3e „	Curaçao	17.50	—
4e „	Curaçao	2.	178.50
5e „	Curaçao	—	10 09
Oranjestad	Aruba	1610.45	418 37
8e „	Aruba	—	—
Kralendijk	Bonaire	258.81	965 04
Rincon	Bonaire	—	—
Philipsburg	St Martin	944.50	3.097 19
Oranjestad	St Eust.	383.20	296.99
Botton	Saba	393 43	168.88
Windwardside	Saba	290.14	—
Totaal		f 12.875 34	f 12.291.76

Hoezee! We zijn weer over het doode punt heen. Er wordt weer meer gespaard dan teruggehaald.

Het faillissement van Mexico.

De New-Yorksche correspondent van de „Times" heeft van goed ingelichte bankiers het volgende vernomen, welk schrijven 19 Maart uit New-York werd verzonden.

Een organisatie, onder leiding van Gamboa en anderen, tracht eene regeling te verkrijgen om Mexico te laten regeeren door een vredescommissie totdat een verkiezing kan worden gehouden.

Dit idee is klaarblijkelijk een gevolg van den tegenwoordigen precairen toestand der Republiek. Carranza is in het bezit van Vera Cruz en Tampico, Zapata heeft Mexico City en Villa is in het bezit van het Noordelijk deel van Mexico en van de spoorwegen van de voorsteden van Mexico noordelijk naar Juarez en Monterey, alsmede tot binnen een korten afstand van Tampico. Bijna alle locomotieven op dit groote net van spoorwegen zijn uitsluitend gebouwd voor het gebruik van stookolie, dat tot het uitbreken van den oorlog te Tampico verkrijgbaar was. Zonder stookolie zijn zij nutteloos en het bezit van deze spoorwegen was voor Villa van weinig nut. De vorige week kwam hij echter in het bezit van de steenkolenmijnen te Barroteran, tusschen Monterey en Eagle Pass. Dit stelde hem in staat voldoende locomotieven te gebruiken voor een aggressieve campagne om het bezit van Tampico en de petroleum-terreinen. Wanneer deze campagne met succes wordt bekroond, verkrijgt hij de haven van Tampico en voldoende brandstof voor de locomotieven op alle spoorwegen, die hij controleert.

Buitenland.

De Dardanellen.

De strijd aan de Dardanellen is weder hervat. Uit Konstantinopel wordt gemeld, dat het Engelsche linieschip „Majestic" den 14en dezer de batterijen bij Gebetepe aan de golf van Saros heeft beschoten. Het schip werd echter door het vuur der batterijen genoodzaakt terug te keeren.

Den volgenden dag ging het opnieuw tot een aanval over, doch werd door de Turksche forten driemaal getroffen, tweemaal achter de commandobrug en eens tusschen de schoorsteenen. De kruiser trok toen terug en werd vervangen door het linieschip „Swifsure", dat de beschieting zonder resultaat voortzette.

Vijandelijke torpedobooten trachtten in de nachten van 13 op 14 en 14 op 15 dezer in de Dardanellen binnen te dringen, doch deze poging werd verijdeld. Een Duitsche vlieger wierp op Tenedos twee bommen op vijandelijke kolenschepen, die hun doel troffen en ontploften.

Verder wordt door het Turksche hoofdkwartier melding gemaakt van den aanval van twee watervliegtuigen, die beide neergeschoten zijn. Het Engelsche pantserschip „Lord Nelson" en een schip, dat als uitgangspunt diende voor watervliegtuigen, werden door granaten getroffen en gedwongen terug te keeren.

De Engelsche duikboot E 15 is in de Dardanellen, ten oosten van Karaulik Liman, tot zinken gebracht. Van de bemanning van 31 koppen zijn 3 officieren en 21 soldaten door ons gered en gevangen genomen. Onder hen bevindt zich een vroegere Engelsche vice-consul uit Dardanellen.

Van Engelsche zijde wordt het zinken van de Britsche torpedovloot bevestigd. Het Londensche communiqué deelt mede, dat de Engelsche onderzeeboot E 15, terwijl ze bezig was met een moeilijke verkenning van het Kephez-mijnenveld in de Dardanellen bij de landpunt van Kephez strandde. De officieren zijn volgens het Turksche communiqué gered en gevangen genomen.

Uit Athene wordt gemeld, dat zoowel in de Dardanellen als in de Golf van Saros de vloot der verbondenen voortgaat met een groote werkzaamheid aan den dag te leggen. De schepen loopen nu dagelijks de zeeëngte binnen, teneinde de Turken te beletten de reeds door het bombardement aangerichte schade te herstellen. Het westelijk deel van de engte wordt ook dagelijks door mijnruimers bezocht. Vanuit de Golf van Saros worden vaak Turksche verkenningsposten waargenomen, maar deze worden geregeld door het vuur der oorlogsschepen uitgedreven.

Te Smyrna is alles rustig, doch de stad wordt dagelijks door vliegmachines der verbondenen bezocht.

Uit Saloniki wordt gemeld, dat de Engelschen zich meer en meer op Tenedos en Lemnos nestelen. Op beide eilanden hebben zij een Engelsche brief- en telegram-censuur ingericht.

Een Engelsch officier heeft zich naar Mytelene begeven en daar eenige topografische opnamen gemaakt. Men gelooft, dat de bondgenooten ook op Mytelene troepen willen landen.

Verder wordt aan de „Berliner Lokal Anzeiger" gemeld, dat verscheidene bataljons Australiërs en

Nieuw-Zeelanders van Kaïro naar Alexandrië vertrokken, waar de Engelsch-Fransche troepenconcentratie plaats vond en vanwaar het vertrek der eerste transporten naar de Dardanellen en Klein Azië aanving. De haven ligt vol transport- en oorlogsschepen, zoodat postbooten en andere booten niet konden uitvaren.

Ten slotte zij nog melding gemaakt van het volgend incident:

De correspondent van de „Daily Chronicle" seint onder dagteekening van Zaterdag uit Chios, dat een groote opwinding heerschte op het eiland, toen een Turksche torpedojager in zicht kwam, full speed vooruitstoomende en krachtig achtervolgd door de oorlogsschepen der verbondenen. Het weder was buitengewoon ruw en gedurende den storm slaagde de torpedovernieler er in zich naar volle zee te wenden en, vermoedelijk naar aanleiding van de bevelen uit Konstantinopel, de waakzaamheid van de oorlogsschepen der verbondenen te verschalken. Evenwel bleek het spoedig dat het Turksche schip niet ontsnappen kon en na een zwakke poging om het transportschip te torpedeeren, begon de torpedovernieler tusschen de kleine eilanden door te manoeuvreeren. Toen zij de hoofden van Chios voorbij voer, zag zij in, dat 't nutteloos was op deze wijze voort te gaan; zij voer het eiland zuidwaarts om en de kapitein liet zijn schip op de rotsachtige kust bij het dorp Callamoti loopen; 25 Turken en 5 Duitsche officieren, waaronder één kapitein werden gevangen genomen en door de Grieksche autoriteiten geïnterneerd.

Italië en Oostenrijk.

Jean Carrère, de bekende correspondent van de „Temps" te Rome, schrijft aan zijn blad: „Er worden nog steeds talrijke veronderstellingen geopperd ten aanzien van de Italiaansch-Oostenrijksche onderhandelingen. Hierbij neemt het Adriatische Zeevraagstuk wel de belangrijkste plaats in. De Adriatische Zee heeft voor Italië totaal geen militaire waarde, daar Venetië ontoegankelijk is voor een oorlogsvloot, Brindisi te ver en Valona eveneens, terwijl voor deze laatste stad meer dan een milliard noodig is om er een eenigszins bruikbare oorlogshaven van te maken. Daarentegen bezit Oostenrijk Pola, Sebenico, Cattaro en den geheelen Dalmatischen Archipel. Oostenrijk zou dus Italië flinke steunpunten moeten geven in het oosten der Adriatische Zee, waartoe het natuurlijk niet geneigd is. Hoe kan dit lastige vraagstuk worden opgelost? Niemand weet het. Maar er daagt nog een ander gevaar voor Italië. De Russen trekken Hongarije binnen en het zal niet lang duren of Servië zal hetzelfde doen met Oostenrijk. Het gevolg hiervan zal zijn, dat het Groot-Servische Rijk zal ontstaan, dat zich over de geheele kust van Spalato tot Cattaro zal uitstrekken, of misschien nog noordelijker. Italië begrijpt zeer goed, dat, indien het niet actief optreedt, de kans voor altijd verkeken zal zijn om nog eens een machtige Adriatische Zeestaat te worden. Het zal ook gaarne bereid zijn Servië een stuk van Albanië af te staan, indien het slechts een stuk van de Noordkust er voor in de plaats krijgt. De lastige kwestie evenwel levert Triëst op. Italië kan onmogelijk Trentino aannemen zonder Triëst, waarvan de inwoners meer dan een halve eeuw voor hun Italiaansche nationaliteit gestreden hebben.

Het is dus een „conditio sine qua non" voor Italië den hartader van het Adriatische Zeeverkeer te bezitten. Men verwacht, dat dit laatste een vierde conflict met Oostenrijk tengevolge zal hebben, waar de rechten op Triëst slechts op zeer losse gronden steunen."

De „Socolo" van Milaan slaat, naar uit Parijs gemeld wordt, een zeer scherpen en oorlogzuchtigen toon tegenover Oostenrijk aan.

„Oostenrijk" schrijft het blad, „zal zich niet voegen naar onze wettige aspiraties; het zal niet, zonder meer, afstand doen van de macht, die het zich aanmatigde; het zal geen nederlaag bekennen zoolang het ook niet door ons geslagen is. Daarom is het dan ook niet de vrede, uit vernederend loven en bieden voortgekomen, doch de beslissende oorlog, die ons in de allernaaste toekomst het meest waarschijnlijk toeschijnt, zoo wij althans uit deze crisis niet onherstelbaar verwakt te voorschijn willen treden. De oorlog is rechtvaardig, daar hij ons in staat zal stellen den laatsten slag toe te brengen aan de overweldigers en moordenaars van België; hij is heilig wijl hij een einde zal maken aan het schrikkelijke treurspel, waarvan Europa zoolang reeds het tooneel is.

Wij aarzelen niet om nogmaals onze regeering toe te roepen: „Laat Oostenrijk aan zijn lot over en waag alvorens het te laat is."

De Paus zegent het Belgische Vaandel.

Rome, 12 April. Het „Giornale d'Italia" meldt:

De Paus zegende het Belgische vaandel, symbool van geloof en hoop van het geheele Belgische volk in de bevrijding en herleving van het vaderland.

Het vaandel werd den Paus gebracht door mgr. Deploige van de universiteit te Leuven en is bestemd voor het heiligdom te Paray-le Monial.

Gedurende de plechtigheid der zegening sprak de Paus de volgende woorden. „Dat het H Hart van Jezus België redde, het wederom opheffe en sterker en schooner make na de harde beproeving."

Henri L. Lampe

en echtgenoote

maken hierbij bekend aan hun Familie, Vrienden en Kennissen, de geboorte van hun Zoon

„Edwin Oscar,"

op den 12den dezer.

Aruba, 22 Mei 1915.

Door het Voorloopig Bestuur wordt bekend gemaakt, dat op Dinsdag a. s. 25 Mei, om 8 uur 's avonds, in de zaal van den Kolonialen Raad, eene algemeene, openbare Vergadering zal worden gehouden van de op te richten

Curaçaosche Vereeniging tot bevordering van het Vreemdelingen-Verkeer,

waarbij de ingezetenen in het algemeen, doch de leden in het bijzonder worden uitgenoodigd.

Punten van behandeling:

1e. Kiezen van een bestuur.
2e. Goedkeuring van Reglement en statuten.
3e. Ieder voorstel in het belang der Vereeniging.

Namens het voorloopig bestuur,

J. B Gorsira, Voorzitter.
H. H. R Chapman, Secr.

BEKENDMAKING.

De verkoop van ZILVEREN GOUDEN en JUWEELEN VOORWERPEN, beleend ter *Spaar- en Beleenbank* van 1en Sept. 1913 t/m 28sten Febr. 1914 onder No. **275 K,** t/m No. **9090K,** zal plaats hebben op *Donderdag*, den **27n Mei** a.s., en volgende Donderdagen

Belanghebbenden worden verzocht den verkoop te voorkomen, door de aanzuivering der verschuldigde interesten.

Curaçao, den 22en Mei 1915.

De Voorzitter.
A. JESURUN.

8—13

Bekendmaking.

Het publiek wordt herinnerd aan Art. 2 der Verordening van 31 October 1901, 29 Januari 1902 (P. B 1902 No. 7), thans luidende:

„Iedere hond moet voorzien zijn van:

1o. een halsband met een metalen plaat, waarop vermeld staat de naam des eigenaars;

2o. een aan den halsband vast te hechten penning, welks vorm en opschrift jaarlijks in de maand Mei door den Procureur-generaal worden bepaald en welke, op vertoon van eene door den ontvanger afgegeven quitantie, waaruit blijkt, dat de in art. 1 bedoelde belasting is betaald, vanwege het plaatselijk hoofd der politie tegen den kostenden prijs wordt verstrekt."

De penning, waarop 's Rijks wapen voorkomt, zal dit belastingjaar den vorm van een bel en tot opschrift hebben het getal 19.5 boven, en het volgnummer onder het wapen, en aan de achterzijde het figuur van een hond.

De penningen zijn aan de hoofdwacht van politie in de Willemstad verkrijgbaar tegen betaling van tien centen.

Curaçao, den 1sten Mei 1915.

De Procureur-generaal,

J. B. GORSIRA.

Próspero Baiz en Echtgenoote

hebben het genoegen aan hunne vrienden kennis te geven, dat de voltrekking van het huwelijk hunner dochter

EDITH RACHEL

met den Heer

MONTEFIORE LEVY MADURO

plaats zal vinden op Zaterdag 22 dezer.
Het burgerlijk huwelijk zal op het Raadhuis om 7 ure s'avonds plaats hebben, en de Godsdienstige inzegening van het huwelijk om 7½ ure s'avonds in de Synagoge „Mikvé Israël".
Het zal hun hoogst aangenaam wezen dienzelfden avond ten 8 ure felicitaciën te ontvangen ten hunnen woonhuize, Scharlooweg No 23.
Men wordt verzocht deze, de eenige kennisgeving, wel te willen beschouwen als eene personeele uitnoodiging.

Curaçao, den 14den Mei 1915.

HAVEN-NIEUWS.

VAN 15 MEI — 29 MEI.

Schip	Kapitein	Aankomst	van	Vertrek	naar
Pr d Nederland	N A de Boer	20 Mei	New-York	22 Mei	Amsterdam
Commewijne	D Haasnoot	15 „	Amsterdam	17 „	New-York
Philadelphia	H Hichborn	19 „	La Guayra	19 „	New-York
Merida	A Johanson	19 „	Maracaibo	20 „	Maracaibo
Maracaibo	G W Goodman	22 „	New York	22 „	Maracaibo
Merida	A Johanson	24 „	Maracaibo	24 „	La Guayra
Merida	A Johanson	26 „	La Guayra	27 „	Maracaibo
Maracaibo	G W Goodman	27 „	Maracaibo	27 „	New York
Caracas	Furst	27 „	New York	27 „	La Guayra
Montevideo	A Cormellas	16 Mei	Colon	17 Mei	Barcelona
Heelsum	Zeven	14 „	Las Palmas	15 „	Sta Barbara
Savoia	F Ferraro	29 of 30	Génova	29 of 30	Colón

Schoeners.	Aankomst	van	Schoeners.	Vertrek	naar.
Virginia H	15 Mei	Vela de Coro	Estelle H	15 Mei	Isl Barlov.
Estrel. del Mar	16 „	Guanta	Rosa Maria H	15 „	Aruba
Carmen Josefa	16 „	Guanta	Carlota H	15 „	Maracaibo
Coronia H	18 „	Bonaire	Nereida H	16 „	Barahona
Julia Estrella A	18 „	Pto Rico	Coronia H	18 „	Aruba
20 de Julio	19 „	Aruba	Meteor H	18 „	Pto Colombia
Alix H	19 „	Aruba	20 de Julio	20 „	Sta Marta
			Carmen Josefa	20 „	Guanta
			Maria H	20 „	Maracaibo